

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Ing. J. H.**, narozený „X“,
bytem „X“,
adresa pro doručování: „X“,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2019, č. j. 16068/19/5100-41454-711974,

takto:

I. Žaloba **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 8. 7. 2019 domáhal vyslovení nicotnosti, eventuálně zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2019, č. j. 16068/19/5100-41454-711974, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 11. 1. 2019, č. j. 9626/19/2501-70462-506254. Uvedeným rozhodnutím bylo dle § 113 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o odvolání ze dne 12. 11. 2018, č. j. 2351607/18/2501-70462-506254, vydanému podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu, a zastaveno odvolací řízení.
2. Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
3. Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

4. Podle ust. § 44 odst. 4 daňového řádu písemnost určená do vlastních rukou adresáta se doručuje přímo adresátovi. Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, na adrese pro doručování zastižen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Podle ust. § 47 odst. 2 daňového řádu, nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.
5. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.
6. K výzvě soudu žalovaný předložil kopii dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalobci. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.
7. Z předložené listiny (poštovní doručenka) soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo prostřednictvím držitele poštovní služby doručováno přímo žalobci, a to na adresu pro doručování. Vzhledem k tomu, že doručující orgán žalobce na této adrese nezastihl, zásilka byla následně uložena u držitele poštovní licence. Žalobci byla současně na jím uvedené adrese zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky obsahující napadené rozhodnutí, v níž bylo mj. uvedeno, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze zásilku vyzvednout, jakož tam bylo zanecháno i poučení o právních důsledcích spojených s nevyzvednutím takové zásilky v úložní době. Zásilka obsahující předmětné rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí dne **18. 4. 2019**. Od tohoto dne počala žalobci běžet 10denní úložní lhůta k vyzvednutí této zásilky. Jelikož si však žalobce zásilku ve stanovené úložní lhůtě nevyzvedl, byla následně tato zásilka dne 2. 5. 2019 vhozena do poštovní schránky žalobce na jím uvedené adrese.
8. V daném případě, kdy si žalobce uloženou zásilku v 10 denní úložní době nevyzvedl, je třeba s ohledem na ust. § 47 odst. 2 daňového řádu uloženou zásilku považovat za doručenou posledním dnem této lhůty. Jelikož zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od **18. 4. 2019**, je nutno tento den pokládat za den uložení zásilky u držitele poštovní licence, od něhož se odvíjí běh 10 denní úložní lhůty. Jelikož připadl poslední den této lhůty na neděli 28. 4. 2019, byl posledním dnem lhůty následující pracovní den, tj. pondělí **29. 4. 2019**. Tento den je tak nezbytné pokládat za den, kdy bylo žalobci napadené rozhodnutí doručeno, a rovněž za den oznámení rozhodnutí ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.
9. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí 29. 4. 2019 a dvouměsíční lhůta pro podání správní

žaloby tak skončila ve smyslu ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. v pondělí **1. 7. 2019**, jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 29. 6. 2019.

10. Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, že tato žaloba byla soudu shodně doručena prostřednictvím telefaxu a podána osobně na podatelnu krajského soudu **až dne 8. 7. 2019**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z podacího razítka soudu.
11. Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku I. usnesení bez dalšího odmítnout.
12. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. prosince 2019

JUDr. Petr Černý, Ph. D., v. r.
předseda senátu